

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8110/05
22.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupaju punomoćnici AB i AV, advokati, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar Novi Sad, radi poništaja rešenja tuženog br. 438-130/2005-1179 od 01.08.2005. godine, u pravnoj stvari poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA REŠENJE Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar Novi Sad, br. 438-130/2005-1179 od 01.08.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem ukinuto je, po osnovu službenog nadzora, zbog očigledne povrede materijalnog propisa, rešenje Ministarstva finansija, Poreske uprave - Ekspoziture Beočin, br. 307-413-2/60-2005 od 18.01.2005. godine, kojim je tužilji utvrđen porez na kapitalni dobitak ostvaren prodajom akcija AD "BB" u iznosu od 824,00 dinara.

Podnetom tužbom tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepravilne primene zakona, nepostupanja po pravilima postupka i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Istakla je da je pogrešno stanovište tuženog da nabavnu vrednost akcija tužilje predstavlja nominalna vrednost akcija iskazana u Potvrdi o akcijama koja je izdata 2002. godine. Naime, nominalna vrednost akcija iskazana u Potvrdi predstavlja njihovu nominalnu vrednost prema utvrđenoj proceni društvenog kapitala "BB" na dan 31.12.1997. godine, s obzirom da je prema članu 75. Zakona o privatizaciji iz 2001. godine (u skladu sa kojim je izvršena privatizacija ovog pravnog lica) u postupku privatizacije korišćena procena kapitala iz ranijeg perioda za koju je izdato rešenje nadležnog organa, pa je tako nominalna vrednost akcija od po 1.000,00 dinara za jednu akciju izražena prema vrednosti kapitala i akcija na taj dan (31.12.1997. godine) a ne na dan izdavanja Potvrde o vlasništvu na akcijama. Tužilja je akcije stekla 31.12.1997. godine po samom Zakonu o svojinskoj transformaciji koji je tada važio i po tom Zakonu je tužilja stekla pravo na akcije pod povlašćenim uslovima po nominalnoj vrednosti od 400 DEM za svaku godinu radnog staža shodno čl. 12. st. 2. tog Zakona. Nadalje, dan izdavanja Potvrde o vlasništvu nije dan sticanja akcija, pa je tuženi morao da sprovede postupak radi utvrđivanja činjenice kada su akcije stečene, jer je to odlučna činjenica, dok je Poreska uprava Ekspozitura Beočin u donošenju rešenja 307-413-2/60-2005 od 18.01.2005. godine sprovedla takav postupak i kao dan utvrđivanja vrednosti akcija uzela dan procene akcijskog kapitala BFC, te od tog dana vršila usklađivanje nabavne vrednosti do dana prodaje i tako pravilno utvrdila visinu poreza na kapitalnu dobit. Stoga smatrajući da je osporenim rešenjem povređen zakon na njenu štetu, predložila je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je u svemu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja, pa je predložio da sud Srbije tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu čl. 39. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), ocenom navoda istaknutih u tužbi, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ ukinuo po osnovu službenog nadzora rešenje prvostepenog organa kojim je tužiocu utvrđena obaveza plaćanja poreza na kapitalni dobitak ostvaren prodajom akcija sa pozivom na čl. 253. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer je našao da je prilikom donošenja prvostepenog rešenja očigledno povređen materijalni zakon, odnosno odredbe čl. 72. st. 2. Zakona o porezu na dohodak građana ("Sl. glasnik RS" br. 24/01 i 80/02) i čl. 74. st. 1. i st. 6. istog Zakona, koje u osporenom rešenju i citira.

Tuženi organ je obrazložio da je prilikom utvrđivanja poreza na kapitalni dobitak, prvostepeni poreski organ revalorizovao nominalnu vrednost akcija od 31.12.1997. godine, odnosno dana kada je utvrđena vrednost akcije do dana prodaje, a ne od dana sticanja akcija, čime je umanjena poreska osnovica, što je imalo za posledicu utvrđivanje poreza na kapitalni dobitak u manjem iznosu.

Kod napred utvrđenog činjeničnog stanja u postupku kod tuženog organa, Vrhovni sud Srbije nalazi da se nisu stekli uslovi za primenu odredbe čl. 253. st. 2. ZUP-a, te da je nezakonito postupio tuženi kada je rešenje prvostepenog organa ukinuo po osnovu službenog nadzora zbog očigledno povređenog materijalnog zakona

prvostopenog organa učinio po osnovu službenog nadzora zbog očigledne povrede materijalnog zakona prilikom njegovog donošenja.

Prema pravnom shvatanju Vrhovnog suda Srbije, postojanje očigledne povrede materijalnog propisa u smislu čl. 253. st. 2. ZUP-a, prilikom donošenja rešenja, ceni se prema činjeničnom stanju utvrđenom u postupku pre donošenja tog konačnog rešenja, a ne prema činjeničnom stanju utvrđenom u postupku vršenja prava nadzora. Stoga se rešenja konačna u upravnom postupku ne mogu ukidati po osnovu službenog nadzora zbog nepotpuno ili nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, bez obzira na to da li je zbog takvog činjeničnog stanja došlo do povrede materijalnog zakona.

Prema tome, konstatacija tuženog organa u osporenom rešenju o pogrešno utvrđenoj poreskoj osnovici radi naplate poreza na kapitalni dobitak na način da je osnovicu trebalo utvrditi revalorizacijom nominalne vrednosti akcija od dana sticanja 07.03.2002. godine, a ne od momenta procene društvenog kapitala 31.12.1997. godine, do dana prodaje, predstavlja utvrđivanje drugačijeg činjeničnog stanja u osporenom rešenju u odnosu na ranije rešenje koje se ukida po osnovu službenog nadzora, koje isključuje primenu čl. 253. st. 2. ZUP-a o ukidanju rešenja po osnovu službenog nadzora, bez obzira što je pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem u pogledu utvrđivanja poreske osnovice došlo do povrede materijalnog zakona.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, zbog čega je primenom odredbe čl. 41. st. 1. i 2., a u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 22.06.2006. godine, U. 8110/05

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Vesna Danilović, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK